

Forslaget indebærer, at bevisudstedende udloddende investeringsforeninger og kontoførende investeringsforeninger med få medlemmer - i stedet for at være omfattet af reglerne om beskatning af medlemmerne direkte (ligesom interessentskaber) - omfattes af skattereglerne for investeringsforeninger. De skatteregler, som investor og selskabet kommer ind under (når investor er et selskab), har i hovedtræk følgende indhold:

1.1. Udloddende investeringsforeninger

En bevisudstedende udloddende investeringsforening er selv skattefri. Men til gengæld forpligtes den til året efter at udlodde de fortjenester, der normalt beskattes hos medlemmer. De opgøres i foreningen uden hensyn til medlemmets indkomstforhold. De udloddede gevinster bliver derefter beskattet hos medlemmerne med den skat, der ville gælde, hvis medlemmerne ejede papirerne direkte. Der er således en tidsforskydning på et år fra optjeningen i foreningen til beskatningen hos medlemmet. De skattepligtige gevinster på aktier skal ikke udloddes, hvis de aktier, som foreningen har købt, sælges af foreningen mere end tre år efter købet. Når alle medlemmer i investeringsforeningen er selskaber, passer udlodningspligten med medlemmernes indkomstskattepligt. Selskaber er således ikke skattepligtige af aktiefortjenester, der opstår, når aktierne sælges efter tre år.

Udlodningsforpligtelsen gælder også, når medlemmet er pensionsafkastskattepligtig, men er uden praktisk betydning. Reglerne om pensionsafkastskat hos medlemmet betyder nemlig, at årets udlodning beskattes med samme procent som den årlige værdistigning, og at den årlige værdistigning nedsættes nøjagtigt med den årlige udlodning.

Når medlemmet afstår investeringsforeningsbeviset, sker der beskatning. Hvis investeringsforeningen er aktiebaseret, er beskatningen den samme som ved aktier i direkte eje. Hvis investeringsforeningen helt eller delvist er baseret på obligationer, beskattes medlemmet som ved obligationer i direkte eje.

Optagelse af nye medlemmer udløser ikke beskatning.

1.2. Kontoførende investeringsforeninger

De kontoførende foreningers fortjenester beskattes hos medlemmet med det samme, når de oppebæres af foreningen. De opgøres i foreningen uden hensyn til medlemmets øvrige indkomster. Der skal ikke ske udbetaling fra foreningen for at udløse beskatningen. Foreningen selv er skattefri. Optagelse af nye medlemmer udløser ikke skat hos de gamle. De nærmere

regler om kontoførende foreninger fremgår af det samtidigt fremsatte lovforslag om beskatning af medlemmer af kontoførende foreninger.

2. Medlemstallet i den almindelige definition af investeringsforeninger

Det fremgår af det anførte, at der ikke i den gældende skattelovgivning er anført noget krav om et bestemt antal medlemmer, for at en forening, der ikke bare består af selskaber, men også af fysiske personer, kan tillægges skattemæssig betydning. Det er uhenigtsmæssigt. Der foreslås derfor en præcisering af den almindelige definition på en investeringsforening, således at det almindelige krav til antallet af medlemmer i en kontoførende eller en udloddende forening sættes til mindst 8. Det svarer til hidtidig administrativ praksis. Det foreslås i den forbindelse, at hvis medlemstallet er under 8, skal der ske en effektiv markedsføring med henblik på at bringe medlemstallet op.

Forslaget omfatter ikke akkumulerende foreninger. Under hensyntagen til at disse – bortset fra de såkaldte PAL-foreninger - beskattes som aktieselskaber, og aktieselskaber kan stiftes med ned til tre personer, er der ikke noget skattemæssigt behov for at håndhæve en grænse på 8. De såkaldte PAL-foreninger er skattefri, men medlemmerne beskattes af afkastet af investeringsbeviserne efter et lagerprincip, og der er derfor heller ikke for disse foreninger noget skattemæssigt behov for at håndhæve en grænse på 8.

3. Opstramning og tydeliggørelse

Der foreslås en opstramning af forskellige bestemmelser. Det skal sikre, at fåmandsforeninger ikke kan bruges til at omgå skattelovgivningen:

3.1. Udlodningsforpligtelsen i den udloddende forening justeres, idet der foreslås små udvidelser. De skyldes til dels, at der er kommet indkomsttyper til, der ikke tidligere har eksisteret i den finansielle sektor, eller i hvert fald ikke har været almindeligt kendte. Der er tale om indkomst fra aktieudlån, løbende ydelser m.v., gevinst på gæld m.v. Endvidere må tab på fordringer på koncernforbundne selskaber ikke kunne fradrages ved opgørelsen af udlodningspligten. Det svarer til, at der ikke er fradrag for selskabers tab på fordringer på andre koncernforbundne selskaber efter kursgevinstlovens almindelige regler.

3.2. I forlængelse af reglerne om, at al indkomst skal udloddes, foreslås for så vidt angår fåmandsforeninger, at tab på selve investeringsbeviset ikke kan fradrages i den skattepligtige indkomst, når det kan hidrøre fra selskaber, med hvilke et medlem af for-